

Udkast

Til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social pension

(Regulering af folkepensionsalderen og ændring af revisionsbestemmelse)

§ 1

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019, som ændret senest ved lov nr. 1559 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, stk. 1, nr. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»6) 68 år for personer, der er født i perioden fra den 1. januar 1963 til den 31. december 1966.

7) 69 år for personer, der er født efter den 31. december 1966.«

2. I § 72 e ændres »2020« til: »2025«.

§ 2

Loven træder i kraft den 29. december 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Efter lov om social pension skal det i 2015 og herefter hvert 5. år beregnes, om folkepensionsalderen skal reguleres. Folkepensionsalderen fastsættes som beregnet efter lovens reguleringsbestemmelser med virkning fra 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres.

En beregning af folkepensionsalderen efter lovens regler viser, at folkepensionsalderen i 2020 skal reguleres med 1 år og fastsættes til 69 år med virkning fra 1. januar 2035. Det foreslås derfor, at folkepensionsalderen fastsættes til 69 år for alle, der er født efter 31. december 1966, det vil sige for personer, der fylder 68 år i 2035 eller senere. Samtidig foreslås det, at lovens revisionsbestemmelse ændres således, at næste regulering af folkepensionsalderen skal ske i 2025. Det vil sige, at der i 2025 skal fremsættes lovforslag om regulering af folkepensionsalderen.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med reguleringen af folkepensionsalderen er at sikre, at danskernes stigende levetid også fører til flere aktive år på arbejdsmarkedet. Reguleringen af folkepensionsalderen bidrager til at gøre pensions- og tilbagetrækningssystemet mere robust over for stigende levetid, at sikre finansiering af det danske velfærdssamfund mange år fremover og at give plads til større udgifter til sundhed og pleje, når der bliver flere ældre.

Formålet med revisionsbestemmelsen er at sikre, at en eventuel forhøjelse af folkepensionsalderen sker ved lov. Baggrunden herfor er, at fastlæggelsen af folkepensionsalderen har central betydning for borgernes planlægning af deres arbejdsliv og supplerende pensionsopsparing.

De gældende bestemmelser om regulering af folkepensionsalderen blev indført ved lov nr. 1586 af 20. december 2006. Lovændringen var et led i udmøntningen af den politiske aftale af 20. juni 2006 om en velfærdsreform.

Tilbagetrækningsreformen fra 2011 indebar en fremrykning på 5 år til 2019-2022 af den ved velfærdsreformen vedtagne gradvise forhøjelse af folkepensionsalderen fra 65 år til 67 år, men ændrede ikke ved reguleringsmekanismen.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Regulering af folkepensionsalderen

2.1.1. Gældende ret

I henhold til § 72 e i lov om social pension skal der fremsættes lovforslag om revision af lovens § 1 a i 2020. I henhold til § 1 a, stk. 2, skal der i 2015 og derefter hvert 5. år beregnes, om folkepensionsalderen for personer født efter den 31. december 1962 skal reguleres. Folkepensionsalderen fastsættes som beregnet efter lovens § 1 a med virkning fra 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres.

Bestemmelserne § 1 a (om regulering af folkepensionsalderen) og § 72 e (revision af § 1 a) blev indført ved lov nr. 1586 af 20. december 2006. Lovændringen var en del af udmøntningen af den politiske aftale af 20. juni 2006 om en velfærdsreform. I 2015 blev de to bestemmelser revideret med lov nr. 1810 af 23. december 2015, hvormed folkepensionsalderen blev reguleret til 67 år for personer, der er født i perioden fra den 1. juli 1955 til den 31. december 1962 og 68 år for personer, der er født efter den 31. december 1962.

Folkepensionsalderen var 65 år i 2015 og forhøjes til 67 år i årene 2019-2022 med ½ år hver 1. januar i perioden. En persons folkepensionsalder afhænger af personens fødselsdato, som vist i tabellen nedenfor.

Folkepensionsalderen skal efter lovens § 1 a, stk. 3, fastsættes til den gennemsnitlige levetid for 60-årige i de seneste to år tillagt en forudsat stigning i levetiden på 0,6 år og fratrukket en forudsat folkepensionsperiode på 14,5 år. Der afrundes til nærmeste halve år. Folkepensionsalderen reguleres med højst 1 år ad gangen. Folkepensionsalderen fastsættes med virkning fra 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvor folkepensionsalderen reguleres.

Sammenhæng mellem fødselsdato og folkepensionsalder

Folkepensionsalderen forhøjes med virkning fra 1. januar til:	Folkepensionsalder	Fødselsdato
	65	31. december 1953 eller tidligere
2019	65,5	1. januar 1954 - 30. juni 1954
2020	66	1. juli 1954 - 31. december 1954
2021	66,5	1. januar 1955- 30. juni 1955
2022	67	1. juli 1955 - 31. december 1962
2030	68	1. januar 1963 - 31. december 1966
2035	69	1. januar 1967 eller senere

2.1.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det fremgår af § 72 e i lov om social pension, at beskæftigelsesministeren i 2020 skal fremsætte lovforslag om revision af lovens § 1 a, der fastsætter folkepensionsalderen.

Det fremgår af lovens § 1 a, stk. 2, at det i 2015 og derefter hvert 5 år skal beregnes, om folkepensionsalderen for personer født efter den 31. december 1962 skal reguleres.

Beregningen af folkepensionsalderen er fastlagt i lovens § 1 a, stk. 3. Beregningen tager udgangspunkt i den gennemsnitlige levetid for en 60-årig i de seneste to år (2018-2019) på grundlag af Danmarks Statistiks opgørelse heraf. Den gennemsnitlige levetid for en 60-årig er 83,63 år ifølge Danmarks Statistiks dødelighedstavle for 2018-2019. Folkepensionsalderen skal derfor efter § 1 a, stk. 3, beregnes til: $83,63 + 0,6 - 14,5 = 69,7$ år. Den således beregnede folkepensionsalder skal efter loven afrundes til nærmeste halve år, det vil sige her 69,5 år. Da folkepensionsalderen efter loven kun kan reguleres med højst 1 år ad gangen, skal folkepensionsalderen fastsættes til 69 år med virkning fra 2035. Det vil sige, at folkepensionsalderen for personer født 1. januar 1967 eller senere bliver 69 år. Folkepensionsalderen fastsættes med virkning fra 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres, det vil sige 1. januar 2035.

Forhøjelse af folkepensionsalderen har betydning for ydelser efter en lang række andre love med aldersgrænser, som referer til folkepensionsalderen (eventuelt via efterlønsalderen), herunder lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om fleksydelse, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om sygedagpenge, lov om arbejdsskadeforsikring, lov om delpension, lov om tjenestemandspension, lov om tjenestemænd, lov om pas til danske statsborgere m.v., lov om planlægning, lov om forurennet jord, ejendomsværdiskatteloven, lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, lov om lån til betaling af ejendomsskatter, lov om

påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om beskatning af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om social service, lov om vederlag og pension m.v. for ministre, lov om statens voksenuddannelsesstøtte, udlændingeloven og lov om valg til Folketinget.

For eksempel er efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fastsat til 3 år før folkepensionsalderen for personer født efter den 31. december 1962. Forhøjelse af efterlønsalderen sker således med et varsel på 12 år, det vil sige med virkning fra 2032. Forhøjelse af folkepensionsalderen med virkning fra 2035 medfører dermed økonomiske konsekvenser for efterlønsordningen i 2032.

Endvidere er for eksempel pensionsudbetalingsalderen, jf. § 1 a i lov om beskatning af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), fastsat til 3 år før folkepensionsalderen for personer født efter 30. juni 1960.

Derudover er for eksempel erstatningsudbetalinger jf. § 17 stk. 7, i lov om arbejdsskadesikring bestemt til at ophøre med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når folkepensionsalderen. Forhøjelsen af folkepensionsalderen medfører en forhøjelse af udgifterne til arbejdsskadeerstatning, herunder udgifter finansieret af arbejdsgiverne ved betaling af præmie og bidrag til forsikringsselskaberne, samt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring m.fl., der udbetaler erstatningerne til tilskadekomne og efterladte.

Det fremgår af § 89 i lov om arbejdsskadesikring, at ved ændring af arbejdsskadesikringsloven, der medfører meromkostninger til erstatning m.v. – og dermed meromkostninger for forsikringstagerne (arbejdsgiverne) – kan forsikringstagere ikke opsig forsikringerne på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forhøjelse af udgifterne, der er en følge af lovændringen.

Således har forhøjelsen af folkepensionsalderen betydelige meromkostninger på arbejdsskadeområdet, og Beskæftigelsesministeriet vurderer, at disse meromkostninger vil påvirke forsikringsselskabernes præmieopkrævning fremadrettet.

2.2. Ændring af revisionsbestemmelsen

2.2.1. Gældende ret

I henhold til § 72 e i lov om social pension skal beskæftigelsesministeren i 2020 fremsætte lovforslag om revision af lovens § 1 a, som fastsætter folkepensionsalderen.

Det fremgår af § 1 a, stk. 2, at der i 2015 og herefter hvert 5. år skal beregnes om folkepensionsalderen for personer født efter den 31. december 1962 skal reguleres.

I 2015 blev folkepensionsalderen reguleret med lov nr. 1810 af 23. december 2015, hvor folkepensionsalderen blev reguleret til 67 år for personer, der er født i perioden fra den 1. juli 1955 til den 31. december 1962 og 68 år for personer, der er født efter den 31. december 1962.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Revisionsbestemmelsen blev indført ved lov nr. 1586 af 20. december 2006. Lovændringen var et led i udmøntningen af den politiske aftale af den 20. juni 2006 om en velfærdsreform. Det fremgår

af bemærkningerne til lovforslaget, at der mellem forligspartierne var enighed om, at en eventuel forhøjelse af folkepensionsalderen skal ske ved lov, samt at baggrunden herfor er, at partierne fandt, at fastlæggelsen af folkepensionsalderen har særdeles central betydning for borgernes planlægning af deres arbejdsliv.

Det er endvidere anført i lovforslagets bemærkninger, at uanset om, der sker en regulering af folkepensionsalderen eller ej, skal revisionsbestemmelsen ændres, således at der 5 år senere igen skal tages stilling til revision. På den baggrund foreslås det, at revisionsbestemmelsen ændres således, at det fastsættes, at der i 2025 skal fremsættes lovforslag om revision af lovens § 1 a.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet. Lovforslagets direkte implementeringskonsekvenser vurderes at være små, idet der alene vil være tale om en mindre tilretning af Udbetaling Danmarks eksisterende it-systemer.

3.1. Folkepension, efterløn, m.v.

Regulering af folkepensionsalderen som følge af udviklingen i levetiden er en del af aftalen om en velfærdsreform fra 2006, som blev udmøntet i lov nr. 1586 af 20. december 2006. I forhold til *gældende aldersgrænser*, som vedtaget med tilbagetrækningsaftalen, indebærer reguleringen af folkepensionsalderen i 2035 og efterlønsalderen i 2032 (direkte) mindreudgifter til folkepension og efterløn, samt (afledte) merudgifter til bl.a. førtidspension og en række øvrige overførsler i årene omkring 2035, *jf. nedenstående tabel*.

Da lovforslagets forhøjelse af folkepensionsalderen imidlertid er en udmøntning af aftalte principper for levetidsindeksering fastsat ved lov, indgår den allerede i udgangspunktet for de samfundsøkonomiske fremskrivninger. Det er med andre ord allerede indregnet i vurderingen af de offentlige financers holdbarhed, at aldersgrænserne vil blive reguleret i overensstemmelse med de aftalte principper. Det vil derfor ikke have økonomiske konsekvenser at gennemføre forslaget, men indebære et betydeligt finansieringsunderskud, hvis forslaget ikke gennemføres. Det skønnes, at levetidsindekseringen af pensionsalderen bidrager til en styrkelse af den finansielle holdbarhed med størrelsesorden [60] mia. kr. (2020-niveau).

Mia. kr., 2020-niveau	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039
Folkepensionsalder	68 år	68 år	68 år	69 år	69 år	69 år	69 år	69 år
Folkepension:								
Helårsmodtagere (i tus.)	0	0	0	-72	-72	-71	-70	-72
Udgifter	-0,3	-0,2	-0,1	-10,7	-10,9	-10,3	-10,3	-10,6
Efterløn:								
Helårsmodtagere (i tus.)	-6	-6	-6	2	1	0	0	2
Udgifter	-1,2	-1,1	-1,1	0,4	0,1	0	0	0,3
Førtidspension:								
Helårsmodtagere (i tus.)	0	-1	-1	15	15	14	14	14
Udgifter	-0,2	-0,2	-0,3	2,6	2,4	2,3	2,3	2,3
Øvrige overførsler:								
Helårsmodtagere (i tus.)	0	0	0	7	7	6	7]
Udgifter	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,3	-0,3	-0,3	-0,4
Udgifter i alt	-1,9	-1,8	-1,8	-7,9	-8,6	-8,3	-8,3	-8,4

Anm.: Afrunding kan medføre, at udgifterne ikke summer til udgifter i alt.
Kilde: Opdateret 2025-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2023.

3.2. Arbejdsskadeerstatning

Ifølge lov om arbejdsskadesikring tilkendes erstatning for tab af erhvervsevne frem til folkepensionsalderen. En forhøjelse af folkepensionsalderen fra 68 til 69 år med virkning fra 2035 skønnes at medføre en samlet merudgift på ca. 205 mio. kr. årligt på arbejdsskadeområdet, når ændringen er fuldt indfaset i 2035. Merudgiften dækker arbejdsskadeerstatninger på ca. 180 mio. kr. samt arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag, der tilsammen udgør ca. 25 mio. kr. Af de 205 mio. kr. vedrører 65 mio. kr. de offentlige arbejdsgivere.

Arbejdsskadeudgiften udgør 12 pct. af erstatningen til ulykker og 17 pct. af erstatningen til erhvervssygdomme. Arbejdsmiljøbidrag udgør 2 pct. af erstatningen til ulykker.

Skønnet er forbundet med betydelig usikkerhed, idet beregningerne er foretaget på baggrund af skader anmeldt i 2012, der må antages at være færdigbehandlet, og det antages, at erstatninger, aldersfordeling m.v. fremadrettet vil ligne denne skadesårgang.

Merudgiften i året, hvor lovændringen træder i kraft, vil være væsentligt højere end i de følgende år, idet forsikringsselskaberne for at opfylde solvenskravene i medfør af lovgivning om finansielle virksomheder, skal foretage hensættelser til sikring af de yderligere erstatningsudgifter, der følger af forhøjelsen i forhold til de tidligere skadeårgange, i det år, hvor lovforslaget træder i kraft. Dette gælder både sager, hvor der endnu ikke er udmålt en endelig arbejdsskadeerstatning på lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt, og sager, hvor der før ikrafttrædelsestidspunktet er udmålt en endelig erstatning, som skal genoptages og forhøjes svarende til et års erstatning.

Ved skønnet over merudgifterne på arbejdsulykkesområdet er der regnet med hensættelser i ulykkessager, både for de private arbejdsgivere og for staten, regionerne og kommunerne. For erhvervssygdomme gælder princippet om pay-as-you-go siden 2008, hvilket indebærer, at det alene er de faktiske udgifter til erstatninger, der skal dækkes, og således skal der ikke foretages hensættelser.

Det skønnes, at engangsudgiften i ikrafttrædelsesåret er på ca. 1,6 mia. kr. for skadesårgangene 2004-2020. Dette er inklusiv arbejdsmiljøbidrag og arbejdsskadeafgift, der udgør ca. 200 mio. kr. Merudgiften for offentlige arbejdsgivere udgør ca. 500 mio. kr. af de 1,6 mia. kr. Disse skøn er behæftet med betydelig usikkerhed, jf. ovenstående.

Som følge af forhøjelse af pensionsalderen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring genoptage ca. 7.000 sager, som vedrører tilskadekomne, der er omfattet af forhøjelsen, og som er tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne til det fyldte 68. år. De administrative udgifter i forbindelse med genoptagelse udgør ca. 59 mio. kr.

Det bemærkes, at et lovforslag om harmonisering af anmelderegler og kapitaliseringsfaktorer forventes fremsat i oktober 2020 med [ikrafttrædelse den 1. juli 2020]. Lovforslaget ændrer kapitaliseringsfaktorerne, der anvendes i arbejdsskadesager ved udmåling af erstatning for tab af erhvervsevne, når erstatningen kapitaliseres og udbetales som en engangsudbetaling. I dag beregnes kapitaliseringsfaktorer blandt andet ud fra dødelighedsforudsætningerne i G82-grundlaget, som bygger på data om livs- og pensionsforsikredes levetid i slutningen af 1970'erne. Levetiden i

Danmark er siden da steget og levetidsforudsætningerne fra 1970'erne giver derfor ikke et retvisende billede af den aktuelle levetid i befolkningen. Såfremt lovforslaget vedtages, vil det fremover være Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger, som bruges til beregning af kapitaliseringsfaktorerne. Beregningsmodellen har siden den 1. januar 2011 været sammenligningsgrundlag for den observerede nuværende dødelighed og for de forventede fremtidige levetidsforbedringer til brug for sammenligning af livsforsikringsselskaber, pensionselskaber m.v. Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger opgøres årligt og bygger på data fra danske livs- og pensionsforsikringsselskabers bestande af forsikrede samt data fra Danmarks Statistik. Ved at indføre Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger, i stedet for G82-grundlaget, sikres det, at værdien af alle tilskadekomne og efterladtes kapitalerstatning fastsættes ud fra et tidssvarende niveau for levetid uanset udbetalingsmåden. Denne ændring betyder, at udgifterne til kapitalisering af arbejdsskader stiger med ca. 6 pct. I forhold til beregningerne i dette lovforslag betyder ændringen endvidere, at de samlede merudgifter til arbejdsskadeerstatninger, herunder både kapitaliseringer og hensættelser, bliver ca. 3 pct. højere end angivet.

De økonomiske konsekvenser fremgår i hovedtræk af tabellen nedenfor.

Table 1: Merudgifter til arbejdsskadeerstatninger (inkl. arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag) pr. år fordelt på sektor ved at folkepensionsalderen hæves fra 68 til 69 år (mio. kr., 2020 niveau, afrundet)

År	Stat	Region	Kommuner	Offentlig i alt	Privat	I alt
2021	120	40	340	500	1.100	1.600
2022	10	5	30	45	90	135
2023	10	5	30	45	90	135
2024	10	5	30	45	95	140
2025	10	5	30	45	100	145
2035	15	5	45	65	140	205

Anm. 1: Tallene er afrundet. Tallene er beregnet på baggrund af det nuværende kapitaliseringsgrundlag incl. G82.

Anm. 2: Merudgifterne tager højde for arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag, men ikke øvrige skatter, afgifter m.v. Arbejdsskadeafgiften udgør 12 pct. af erstatningen til ulykker og 17 pct. af erstatningen til erhvervssygdomme. Arbejdsmiljøbidrag udgør 2 pct. af erstatningen til ulykker.

Merudgiften opstår for de forsikrede som en stigning i forsikringspræmierne på ulykkesområdet og som en stigning i bidraget til AES. For de selvforsikrede vil merudgiften opstå som en stigning i udgifterne til arbejdsskadeerstatninger samt en stigning i bidraget til AES.

Forhøjelsen af folkepensionsalderen vil desuden medføre et skatteprovenu fra den del af udgiften, som vedrører løbende ydelser, idet de løbende ydelser er skattepligtige. Skatteindtægten kommer først fra 2035, hvor erstatningen for det ekstra år, inden folkepensionsalderen nås, kommer til udbetaling. Modsat vil de private arbejdsgivere have fradragsret for udgiften til

arbejdsskadesforsikringen allerede på det tidspunkt, hvor betalingen foretages. Fradragsværdien svarer til selskabsskattesatsen. Ved beregningerne er forudsat, at lovforslaget træder i kraft den 29. december 2020.

3.3. Forhandling med kommunerne

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale og regionale parter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Arbejdsskadeerstatning

Forhøjelsen af folkepensionsalderen vil medføre øgede udgifter til arbejdsskadeerstatninger, da erstatningerne tilkendes for perioden frem til folkepensionsalderen. De forsikrede arbejdsgivere vil få en merudgift herved som følge af en stigning i forsikringspræmierne på ulykkesområdet og som en stigning i bidraget til AES.

Ifølge lov om arbejdsskadesikring tilkendes erstatning for tab af erhvervsevne frem til folkepensionsalderen. En forhøjelse af folkepensionsalderen fra 68 til 69 år med virkning fra 2035 skønnes at medføre en samlet merudgift på ca. 205 mio. kr. årligt på arbejdsskadeområdet, når ændringen er fuldt indfaset i 2035. Heraf ca. 140 mio. kr. til private arbejdsgivere.

Skønnet er forbundet med betydelig usikkerhed. Ved fremtidige forhøjelser af pensionsalderen kan der forventes yderligere årlige merudgifter til arbejdsskadeerstatninger i tillæg til de udgifter, som her er beregnet.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at engangsudgiften i ikrafttrædelsesåret er på ca. 1,6 mia. kr. Det er inklusiv arbejdsmiljøbidrag og arbejdsskadeafgift for skadesårgangene 2004-2020, og merudgiften for private arbejdsgivere udgør ca. 1,1 mia. kr. heraf. Ved fremtidige forhøjelser af pensionsalderen vil der på samme måde kunne forventes at være ekstraordinære merudgifter det første år, hvor lovgivningen træder i kraft som følge af solvensreglerne.

På lang sigt, det vil sige fra 2035, skønnes forslaget som anført at ville medføre merudgifter for de private arbejdsgivere på samlet ca. 140 mio. kr. årligt. Reguleringen af folkepensionsalderen skønnes dog samlet set at medføre positive strukturelle virkninger for erhvervslivet m.v.

Der vil være visse administrationsomkostninger i forsikringsselskaber m.fl. i forbindelse med de ekstra udbetalinger. Derudover skønnes der ikke at være administrative eller øvrige efterlevelsedomkostninger for erhvervslivet.

4.2. Agil erhvervsrettet regulering

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de fem principperne for agil erhvervsrettet regulering, som skal gøre det lettere at anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller, herunder 1) muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller, 2) teknologineutral, 3) mere enkel og formålsbestemt, 4) helhedstænkende og 5) sikrer brugervenlig digitalisering ikke er relevante for nærværende lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/Mindreudgifter	Negative konsekvenser/Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Merudgift til arbejdsskadeerstatning, arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag: 2021: 500 mio. kr. 2022: 45 mio. kr. 2023: 45 mio. kr. 2024: 45 mio. kr. 2025: 45 mio. kr. 2035: 65 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	59 mio. kr. til genoptagelse af arbejdsskadesager
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive strukturelle virkninger for erhvervslivet m.v. af den højere folkepensionsalder.	Merudgift til forsikringspræmier og hensættelser samt arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag: 2021: 1.100 mio. kr. 2022: 90 mio. kr. 2023: 90 mio. kr. 2024: 95 mio. kr. 2025: 100 mio. kr. 2035: 140 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Visse administrationskonsekvenser i forsikringsselskaber m.fl. i forbindelse med de ekstra udbetalinger.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlig aspekter	
[Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering]/[Går videre end	JA	NEJ X

minimumskrav i EU-regulering] (Sæt X)		
---------------------------------------	--	--

Det bemærkes, at der af tabellen ikke fremgår økonomiske konsekvenser for det offentlige til folkepension, efterløn og andre overførsler, idet reguleringen af folkepensionsalderen i 2035 som følge af lovforslaget allerede indgår i forudsætningerne for finanspolitikken. Det vil derimod have betydelige konsekvenser, hvis forslaget ikke vedtages.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I 2015 blev § 1 a og § 72 e revideret med lov nr. 1810 af 23. december 2015, hvor folkepensionsalderen blev reguleret til 67 år for personer, der er født i perioden fra den 1. juli 1955 til den 31. december 1962 og 68 år for personer, der er født efter den 31. december 1962.

Folkepensionsalderen var 65 år i 2015, og forhøjes til 67 år i årene 2019-2022 med ½ år hver 1. januar i perioden. En persons folkepensionsalder afhænger af personens fødselsdato, som vist i tabellen nedenfor.

Det foreslås, at folkepensionsalderen fastsættes til 69 år for personer født den 1. januar 1967 eller senere. Efter § 1 a, stk. 2, i lov om social pension, skal det i 2015 og derefter hvert 5. år beregnes, om folkepensionsalderen skal reguleres. Efter § 1 a, stk. 3, i lov om social pension, fastsættes folkepensionsalderen til den gennemsnitlige levetid for 60-årige i de seneste to år tillagt en forudsat stigning i levetiden på 0,6 år og fratrukket en forudsat folkepensionsperiode på 14,5 år. Da den gennemsnitlige levetid for en 60-årig de seneste to år (2018-2019) er 83,63 år ifølge Danmarks Statistiks dødelighedstavle for 2018-2019, bliver den beregnede folkepensionsalder 69,7 år. Den således beregnede folkepensionsalder skal efter loven afrundes til nærmeste halve år, det vil sige til 69,5 år. Folkepensionsalderen reguleres efter loven højst 1 år ad gangen. Folkepensionsalderen skal derfor i 2020 forhøjes med 1 år til 69 år med virkning pr. 1. januar 2035. Det vil sige den 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres.

Sammenhæng mellem fødselsdato og folkepensionsalder

Folkepensionsalderen forhøjes med virkning fra 1. januar til:	Folkepensionsalder	Fødselsdato
	65	31. december 1953 eller tidligere
2019	65,5	1. januar 1954 - 30. juni 1954
2020	66	1. juli 1954- 31. december 1954
2021	66,5	1. januar 1955- 30. juni 1955
2022	67	1. juli 1955 - 31. december 1962

2030	68	1. januar 1963 -31. december 1966
2035	69	1. januar 1967 eller senere

Til nr. 2

Efter revisionsbestemmelsen i § 72 e skal beskæftigelsesministeren i 2020 fremsætte lovforslag om revision af lovens § 1 a. Denne revisionsbestemmelse blev indført ved lov nr. 1586 af 20. december 2006. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 1 a, stk. 2, hvoraf det fremgår, at det i 2015 og derefter hvert 5. år skal beregnes, om folkepensionsalderen for personer født efter 31. december 1962 skal reguleres. I bemærkningerne til lovforslaget til ovenstående lov er det anført, at uanset om, der sker en regulering af folkepensionsalderen eller ej, skal revisionsbestemmelsen ændres, således at der 5 år senere igen skal tages stilling til folkepensionsalder og revision.

På den baggrund foreslås det, at revisionsbestemmelsen ændres således, at det fastsættes, at der i 2025 skal fremsættes lovforslag om revision af lovens § 1 a.

Til nr. 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 29. december 2020. Hvis forhøjelsen af folkepensionsalderen som forudsat skal have virkning fra 1. januar 2035, skal loven træde i kraft i 2020.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lov om social pension gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. xx af xx. 2019, som ændret senest ved lov nr. xx af xx. xxx 2019, foretages følgende ændringer:
§ 1 a. Folkepensionsalderen er: 1-5) --- 6) 68 år for personer, der er født efter den 31. december 1962. Stk. 2. --- Stk. 3. ---	1. § 1 a, stk. 1, nr. 6, ophæves, og i stedet indsættes: »6) 68 år for personer, der er født i perioden fra den 31. december 1962 til den 31. december 1966 7) 69 år for personer, der er født efter den 31. december 1966.«
§ 72 e. Beskæftigelsesministeren fremsætter i 2020 forslag om revision af denne lovs § 1 a.	2. I § 72 e ændres »2020« til: »2025«.
	§ 2
	Loven træder i kraft den 29. december 2020.